

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 6. Quâ ratione æger instruendus sit, ut officio suo satisfiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

§. V I.

Quâ ratione æger instruendus sit, ut officio suo satisfaciat.

ICum plerumque homines adeò in prævidendis adi casibus sint incurij, ut nihil minus tempore san cogitent, quām quod aliquando infirmitatem contrahunt, ideo plerumque etiam ignorant, quâ ratione se tempore gerere, debitumque ex eodem fructum reportantur. Unde meritò ad Operarium pertinere creditur, ut huius ignorantiam tollere, &c., quod potissimum modo infirmum suam Christianè & fructuosè de manu Dei suscipere, & nescire debeant, eosdem edocere studeat. Consistit ergo hicus in eo verè, ut quædam capita erga DEVM, Christianos Cœlites; quædam erga Medicum & Infirmaryum, & eos ipsos infirmos visitant; quædam erga seipsum; & quædenique erga Dæmonem hoc maximè tempore savyent & insidiantem obseruent.

II. Et 1. quidem erga DEVM tria præcipue capita obvare deberet quilibet ægrotus, nempe 1. Ut ante omnium gratiam cum eodem redeat, & peccatorum, quibus hanc infirmitatem fortè promeruit, veniam frequenter ac dempetat, claimando assiduè cum S. Davide Ps. 50. *Miserere DEVS, secundum magnam misericordiam tuam.* 2. Ut frequenter se resignet ad morbum hunc & alios adversos cum magna submissione patientiaque sustinendos, ac pro assiduo cum S. Job exclamat: *Sicut Domino placuit, ita cœlum est: Sit nomen Domini benedictum.* **Pater,** fia luntas tua sicut in cœlo, ita & in terra. 3. Ut sibi perdiffidens, totam spem suam in DEO ponat, ideoque frequentiam ad morbum suum patienter sufferendū petat dicens: *Domine, auge dolores, auge patientiam.* **Domine,** *quod jubes, & jube, quod vis.* Quem in finera proderit spiria illa, quæ superiori capite circa captivos ab initio corporis elicienda dixi, usurpare.

III. Erga Christum itidem tria officia ab ægro summa standa, 1. Ut ipsum in Magistrum patientiæ eligat, ideoque

oculos semper in ipsum tempore morbi conjiciat, clamans cum Sponsa: *Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum*, id est, virtutum tuarum. 2. Ut eundem etiam in Consolatorem eligat, ideoque saepe dicat: *Non est servus major Domino suo, nec Discipulus supra Magistrum*. Et cum S. Bernardo: *Nolo, Domine, esse sine dolore & vulnero quando te video tot doloribus & vulneribus cruciatum*. 3. Ut in protectorem etiam & Adjutorem ipsum eligat, dicendo saepius: *Ecce, Domine, quem amas, infirmatur. Ah dic iterum: veniam, & curabo eum! Si Christus pro me, quis contra me?*

IV. Erga B. Virginem, reliquosque Cœlites pariter tria officia sunt præstanta. 1. Ut eorundem Patrocinium frequenter illis S. Job verbis imploret: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me*. 2. Ut se per fiduciam in ipsorum auxilio tempore temptationis soletur, dicatque cum Elisæo: *Noli timere, plures enim pro nobis quam contra nos*. 3. Ut eorundem exemplo ad patientiam exciter, dicatque: *Nonne omnes Sanctos per multas tribulationes oportuit in regnum cœlorum intrare? cur ergo ego solus sine cruce vivere volo? Potuerunt isti, & istæ centuplo graviora ferre, & tu non poteris minores longè dolores supportare:*

V. Erga Medicum & Infirmarym magnam in primis fiduciam concipiatur, certoque sibi persuadeat, nihil aliud ipsos nisi salutem illius querere, ideoque nihil neglecturos, quod ad hunc finem conducere posse videatur. Deinde beneficia illorum se grato animo agnoscere ostendat, imò interdum ex iam verbis gratias agat, promittatque se DEVVM pro ipsis rogaturum, ut, suo loco tanta beneficia millecuplo fœnore recompenset. Denique ijsdem non aliter ac alijs Superioribus obediatur, nec murmuretur, si forte quid aliter, ac ipse vellet, disponant, sed potius se ipsos ut instrumenta & Interpretes voluntatis divinæ agnoscere, & ex animo venerari.

VI. Erga eos, qui ipsum visitare dignabuntur, tria pariter observare debet. 1. Ut illos verbis & exemplis edificare

Audeat,

studeat, ostendendo, se morbum de manu DEI velut singulare beneficium suscipere, & quamdiu ipsi visum fuerit, cum magna patientia supportare velle. 2. Ut magnam erga illos benevolentiam & reverentiam ostendar, neque ullum unquam in se judicium adverti sinat, quod ipsorum colloquia dissipant, etiam si reipsa non admodum grata forent. 3. Ut beneficium visitationis grato animo agnoscat, & in eorum disticta reipsa pro illo gratias agat, idque, si occasio & vires permisint, pro viribus se recompensaturum promittat.

VII. Erga scipsum singulariter etiam sequentia officia præstabit. 1. Ut omnem inordinatam tristitiam, quæ morbum non modice graviorem reddere solet, ex animo in penitus proscribat, illudque Senis dictum applicet, quo agitantem Discipulum sic alloquebatur: Noli mæstus esse, Filio ob infirmitatem tuam, quin potius gratias DEO pro ipsa solve; si enim ferrum es, rubiginem amittes: si aurum, probaberis. 2. Ut, ubi media, quæ habere potuit ad morbum curandum, adhibuit, omnem sollicitudinem de illorum effectu DEO committat, juxta saluberrimum D. Petri monitum. *Huius* miliamimi sub potenti manu DEO, omnem sollicitudinem proycentes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis. 3. Ut filii ipsi sedis sit & tam præclaram occasionem pro peccatis suis solvificandi, premiumque suum augendi, ac suum erga Deum amorem ostendendi elabi non sinat, sed potius ex necessitate virtutem faciens, generosa cum patientia, alacritateque potius, quam cum tristitia & indignatione dolores, reliquaque morbi molestias supportet.

VIII. Erga Dæmonem denique itidem sequentia capita sunt observanda. 1. Ut, quoniam hoc maximè tempore, quæ hominem debiliorem conspicit, oppugnare solet diligentius etiam se infirmus præparet, armaque spiritualia procurans studeat. 2. Ut, ubi actu oppugnatus fuerit, non consternatus, nec cedat, sed in Christi Crucis & passione confidens audacter dicat: Ecce Crucem Domini, fugite partes adversæ. 3. Ut ad hunc finem etiam orationis & rerum benedictarum, putauit, cerei, & reliquiarum præsidia non negligat, sed tanto majori devotione, constantiaque usurpet, quanto magis ad Adversario exosa atque terribilia esse cognovit,

S. VI. Quæ-